

са-види истрывано глаголко-то писмо и замѣстано послѣ съ кириловско.

По тѣзи достовѣрны предполаганья прилично бы глаголица-та да са-нарече *кирилица*, а днесъ наричвана-та кирилица да са-преименува *климентшова* азбука.

§. 7. Глаголскы-тѣ буквы, както и наричваны-тѣ кириловскы, употреблявали-са и въ видѣ на аритметическы цыфры; коя буква какво число означава, туй са-показа въ азбука-та (вижь § 3). При буквы-тѣ, приѣмваны за цыфры, полагало-са по една точка и отъ двѣ-тѣ имѣ страны, а надъ тѣхъ са-тегляло чърта, която въ нѣкои паметници са-отпущала, за излишна вещь при точки-тѣ: $\cdot\text{ж} = 1$, $\cdot\text{ж}\text{ч} = 11$. Въ сложны-тѣ числа точки-тѣ са-полагали или предъ сѣка буква, напр. $\cdot\text{ж}\text{ж}\text{ж}\text{ж} = 1222$, или само предъ първа-та и слѣдъ послѣдня-та $\cdot\text{ж}\text{ш}\text{ж}\text{ж} = 1359$. Освенъ туй трѣба да са-забѣлѣже, че по-голѣмы-тѣ числа, като са-начене отъ 2000 пишѣтъ-са тѣи: *единици*, *десешници*, *шестотици* изобразяватъ-са съ буквы, а слѣдъ тѣхъ иде дума-та $\text{ш}\text{ж}\text{ч}\text{ж}\text{ж}\text{ж}\text{ж}$ напр. $\cdot\text{ж}\text{ч}\text{ш}\text{ж}\text{ч}\text{ж}\text{ж}\text{ж}\text{ж}$ т. е. 11000. Нѣкога са-вставя ъ между цыфры-тѣ. Въ употребеніе-то на буквы-тѣ съ значеніе на цифры, глаголица-та, очевидно, је сходна съ кирилица-та. Но при опредѣленіе-то на численно-то буквално значеніе, тѣ са-отдалечены една отъ друга: у първа-та строго је удържанъ грѣцкый-тѣ образецъ (вижь въ Старобѣлг. грам. § 2. заб. 4.), като са оставены настрана буквы-тѣ: б, ж, ш, ц, у, и доро безъ нужда са-приносятъ грѣцкы-тѣ численны зна-